

Arrest

nr. 299 243 van 21 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. MALANDA
Dieudonné Lefèvrestraat 17
1020 LAKEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 maart 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. MALANDA en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 5 mei 2019 en verzoekt op 12 juli 2019 een eerste keer om internationale bescherming. Op 21 december 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker dient beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). In zijn arrest nr. X van 20 september 2021 verwerpt de Raad dit beroep.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, dient verzoeker op 12 oktober 2021 zijn huidige en tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal beslist op 21 februari 2023 tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Wit-Russisch staatsburger te zijn, afkomstig uit de stad Bobruisk.

Op 12 juli 2019 verzocht u een eerste maal om asiel bij de bevoegde Belgische instanties. U verklaarde daarbij vervolging te vrezen vanwege de Wit-Russische autoriteiten omwille van het feit dat u er als een politiek opposant beschouwd werd nadat u met verf de woorden "nee tegen de dictatuur" op de grond voor de ingang van de rechtbank had geschreven. U stelde dat u op die manier uw ongenoegen wilde uiten over het feit dat de pogingen van u en verschillende andere vrijwilligers van een dierenopvangcentrum om de corrupte praktijken van de directrice aan te klagen niets uithaalden. Op 21 december 2020 werd door het CGVS in uw hoofde een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen aangaande de verklaarde vervolgingsfeiten. Deze beslissing werd op 20 september 2021 in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd.

Op 12 oktober 2021 diende u een volgend verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties. U hield daarbij vast aan uw eerdere asielmotieven. U voegt daaraan ditmaal toe dat u gedurende een jaar op regimekritische sociale mediafora comments heeft gepost tegen de zittende president Lukashenko en tegen de oorlog die Rusland ook van op het Belarussisch grondgebied intussen voert. U heeft in een automatische melding op uw Telegramaccount vernomen dat een aantal van uw posts zijn gekopieerd en overgenomen in een chatbox die toebehoort aan de Belarussische politiediensten. U heeft weet van minstens één huiszoeking op uw ouderlijk adres in Bobruisk waarbij politieagenten naar u hebben gevraagd en bedreigingen hebben geuit tegen uw moeder als ze niet zou zeggen waar u bent. U vreest in geval van terugkeer te zullen worden opgepakt en mishandeld omwille van uw regimekritische commentaren online.

Ter staving van onderhavig tweede asielverzoek legde u volgende bewijselementen voor: een aantal screenshots van comments door u zelf, een webpaginareferentie met daarop een lijst met webpagina's die als extremistisch zijn verboden door de Belarussische overheid, uittreksels met wetsartikels van de Belarussische strafwet, een militaire convocatie.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw laatste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Aangezien u in het kader van uw asielaanvraag volhardt in uw vluchtrelaas en de asielmotieven die echter eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw asielaanvraag incorrect is.

In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

U brengt alvast geen nieuwe elementen aan met betrekking tot uw asielmotief van uw eerste asielaanvraag, tenzij een nieuwe huiszoeking ongeveer in juli 2021, waarvan u het mogelijk houdt dat die verband zou houden met de vervolging waarvan u melding heeft gemaakt in uw eerste asielverzoek (CGVS, p.14-15). Welnu, met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraagkader dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet [een huiszoeking in juli 2021, mogelijk omdat u eind 2014 nabij een rechtbank de leuze 'Neen tegen de dictatuur' zou hebben geschilderd], moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Wat betreft de nieuwe vervolging die u vreest omwille van uw online regimekritische commentaren, zij erop gewezen dat u deze evenmin aannemelijk weet te maken.

Allereerst valt op dat uw online bijdrages op regimekritische online fora op zijn minst minimalistisch te noemen zijn, dusdanig dat het weinig waarschijnlijk geacht moet worden dat de Belarussische autoriteiten in deze bijdrage door u voldoende aanleiding zouden vinden om een systematische vervolging van uw persoon te initiëren. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u occasioneel, wanneer u iets frappeerde bij het lezen van online nieuws, een korte comment van enkele woorden, meestal één regel, af en toe twee regels, plaatste onder artikels (CGVS, p. 11-12). U zou begonnen zijn met deze online comments na de op de laatste presidentsverkiezingen volgende politieke onrust in Belarus vanaf de zomer van 2020. Voorbeelden die u hiervan zelf gaf, zijn 'Stop de oorlog' of 'Den Haag wacht op Lukashenko'. U kon echter geen van dergelijke comments door u online tonen: u stelde ter verklaring dat Telegram na verloop van een aantal maanden comments wist/vernieuwt. U had luidens uw verklaringen anderzijds tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 22.04.2022 geen recente comments die (nog) niet waren gewist, geplaatst (CGVS, p. 7-8). U had slechts enkele screenshots op uw gsm bewaard (CGVS, p. 7).

Het door u geleverd begin van bewijs van door u geplaatste comments is daarbij weinig overtuigend. In het algemeen zij erop gewezen dat de bewijswaarde van dergelijke screenshots uiterst gering is: gezien soortgelijke beeldbestanden zich makkelijk lenen tot manipulatie is de authenticiteit van dergelijke bewijzen niet gegarandeerd. Bovendien blijkt uit nadere analyse van de geleverde screen shots op geen enkele manier dat comments van u daadwerkelijk in een chatbox van de Belarussische politie zijn beland. Uit de screen shots blijkt nergens enige referentie naar een webadres of enige andere online identificatory waaruit blijken kan dat hier sprake is van een chatbox die aan een politiedienst zou toebehoren. De enige referentie naar de politie is het embleem van een niet nader bepaalde politiedienst dat zich als afbeelding bevindt onder de screen shots. Verder is sprake van enkele screenshots waarbij in het scrollmenu bij de comments dusdanig is geschoven dat een comment met uw nick name zichtbaar is. Op geen enkele manier blijkt uit deze beeldbestanden dat deze nick names aan u toe te schrijven zijn, dat deze screen shots terug te vinden zijn in een politiechatbox of dat de politie op de hoogte zou zijn van enige online regimekritische activiteit door u.

In verband hiermee valt het ook op dat u erg beperkte kennis heeft van zowel de politieke actualiteit als van voorbeelden van vervolging door de overheid van personen die zich bezig hielden met het leiden van regimekritische fora of websites, of het plaatsen van regimekritische commentaren op dergelijke platforms. U beweerde enerzijds te weten dat hooggeplaatste verantwoordelijken van regimekritische websites verdwenen zijn of vermoord, maar slaagde er anderzijds niet in hiervan concrete voorbeelden met naam

te geven (CGVS, p. 9). Uw kennis over de online fora waarop u uw comments zou hebben geplaatst is ook eerder gering. Zo weet u slechts bij benadering sinds wanneer de website Maya Krayina Belarus bestaat, u vermoedt dat deze site 1-2 jaar eerder dan uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (dd.22.04.2022) is opgericht. Wie deze site leidde, weet u niet, u weet ook niet of medewerkers van dit online platform problemen hebben met de Belarussische autoriteiten (CGVS, p. 10). Met name dit laatste is markant, gezien uit informatie waarover het CGVS beschikt en die bij uw administratief dossier zijn gevoegd, blijkt dat de oprichter-administrator van Maya Kraina – Belarus, S. B. Belarus is ontvlucht in juli 2020 na meerdere pogingen door de autoriteiten om hem te vatten. Deze informatie wordt trouwens ook bericht op het Telegram-kanaal Maya Kraina – Belarus zelf, zoals blijkt uit informatie die bij uw administratief dossier werd gevoegd. Dergelijk gebrek aan relevante informatie in uw hoofde bevestigt het gebrek aan aannemelijkheid van enig gewichtig en authentiek activisme in uw hoofde dat dusdanig zou zijn dat de Belarussische autoriteiten hierin voldoende aanleiding zouden vinden om een strafvervolgning van u te initiëren.

Ook over de recentere politieke oppositie blijkt uw kennis eerder beperkt te zijn. Wat betreft de voorbije presidentsverkiezingen – u vermeldt deze verkiezingen en vooral het geweld dat de overheid heeft gebruikt om de daarop volgende protesten te bekampen, als aanleiding om de online comments te starten die u als aanleiding voor uw huidige asielverzoek vermeldt – weet u opvallend weinig. U vermeldt één tegenkandidaat met diens familienaam, B., daarnaast heeft u het over een vrouwelijke kandidaat waarvan u enkel de voornaam kent, T., en wiens echtgenoot S., een blogger, in de cel zit (CGVS, p. 9-10). Uiteindelijk blijkt u het over de belangrijkste uitdager van president Lukashenko, Sviatlana Tsikhanouskaya en haar man Siarghei Tsikhanouski te hebben (CGVS, p. 14). Dergelijke fragmentaire kennis van nochtans evidente namen van de presidentsverkiezingen die voor u de aanleiding waren om regimekritische comments te plaatsen bij online berichtgeving over de Belarussische actualiteit bevestigt evengoed het gebrek aan aannemelijkheid van enig gewichtig en authentiek activisme in uw hoofde dat dusdanig zou zijn dat de Belarussische autoriteiten hierin voldoende aanleiding zouden vinden om een strafvervolgning van u te initiëren.

Wat betreft de concrete vervolgingsproblemen die luidens uw verklaringen zouden zijn gevolgd op uw online activiteit, dient het weinig aannemelijk te worden genoemd dat u verklaart niet te weten of u op het moment dat u uw huidige, tweede asielverzoek indiende, 12 oktober 2021, al op de hoogte was van de huiszoeking die op uw ouderlijk adres had plaatsgevonden. Evenmin weet u of u op dat moment reeds op de hoogte was van het feit dat uw online comments waren gekopieerd naar een chatbox van de Belarussische politie (CGVS, p. 12). Het dient weinig aannemelijk te worden genoemd dat u zich niet meent te herinneren om welke vervolgingsmotieven u concreet op 12 oktober 2021 de urgente nood tot het verzoeken om internationale bescherming voelde. Hoger genoemde feiten (huiszoeking, overname van uw comments in een chatbox van de politie) betreffen nochtans gebeurtenissen die voor de inschatting van de ernst van uw vervolgingsvrees wezenlijk zijn in de zin dat het de enige feiten zijn waaruit zou kunnen blijken dat de Belarussische autoriteiten daadwerkelijk een vervolging hebben geïnitieerd omwille van de online comments die u vanuit België heeft gedaan. Om dezelfde reden dient het evenzeer vreemd te worden genoemd dat u in uw verklaring voor de DVZ spreekt van twee huiszoekingen in het kader van uw nieuwe asielverzoek (DVZ verklaring dd.23.11.2021, rubriek 16) terwijl u in uw verklaring tegenover het CGVS claimt slechts weet te hebben van één huiszoeking met betrekking tot uw online activiteiten (CGVS, p. 14). U werd met deze onaannemelijkheid geconfronteerd (CGVS, p.14-15). U stelde daaropvolgend dat de eerste van de twee huiszoekingen waarvan sprake in uw verklaring voor de DVZ, allicht niet te maken had met uw online activiteit maar eerder met het asielmotief van uw eerste asielverzoek. Gezien bij de behandeling van uw vorige asielverzoek geen geloof werd gehecht aan de door u verklaarde vervolgingsproblemen, kan deze poging tot verklaring als zou een van de twee door u tegenover de DVZ vermelde huiszoekingen te maken hebben met uw in het kader van uw eerste asielverzoek verklaarde vervolging, niet overtuigen.

U haalt verder aan dat u omwille van uw asielverzoek/lang verblijf in het buitenland in Belarus vreest te zullen worden aanzien als landverrader en om die reden te zullen worden vervolgd. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u geen concrete indicatie heeft van enige strafrechtelijke vervolging in uw hoofde om die reden (CGVS, p. 14). U kent ook geen concrete voorbeelden van landgenoten die om die reden zouden zijn vervolgd bij terugkeer in uw land van herkomst (CGVS, p. 13). Het CGVS vindt van haar kant ook geen objectieve informatie in die zin. Het enige voorbeeld dat u zich meent te herinneren, is het voorbeeld van een Belarussisch journalist - wiens naam u zich dan weer niet herinnert - die asiel had gekregen in Oekraïne en op een bepaald moment opgehangen werd teruggevonden in een park in Kiev. U geeft echter ter zake toe dat diens dood minstens ten dele ook met diens journalistieke oppositieactiviteiten te maken

had. Bijgevolg zij dan ook geoordeeld dat u dit voorbeeld niet dienstig kan inroepen om een persoonlijke vervolgingsvrees in te roepen omwille van uw lang verblijf of uw asielverzoek in België.

Tenslotte verklaart u ook een vervolgingsvrees te koesteren jegens uw vader. U zou 1-2 weken voor uw persoonlijk onderhoud met het CGVS dd.22.04.2022 per telefoon ruzie hebben gemaakt met uw vader omwille van de oorlog tussen Rusland en Oekraïne. Uw vader zou u onder invloed van de televisiepropaganda in Belarus en alcohol (CGVS, p.4-5) een landverrader hebben genoemd en zo ermee gedreigd hebben u op te sporen en om te brengen met een automatisch vuurwapen. U maakt ter zake echter niet aannemelijk dat u in deze een persoonsgerichte en systematische vervolging te vrezen zou hebben van uw vader. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit eerder werd bedreigd of mishandeld door uw vader tenzij een incident toen uw vader u bij de keel zou hebben gegrepen toen u drie jaar oud was (CGVS, p.17). Nochtans zou uw vader wel sedert uw jeugd weet hebben van uw regimekritische opvattingen (CGVS, p.16). U beschrijft uw relatie tot uw vader voor diens dreigement als 'normaal,' geeft aan dat jullie geen intens contact hadden sedert uw vader vanaf uw zevende levensjaar niet meer met uw moeder en u samenwoonde (CGVS, p. 4-5). U heeft ook geen enkele indicatie dat uw vader pogingen zou hebben ondernomen om zijn dreigement uit te voeren (CGVS, p. 17). U neemt niet langer zijn telefonische oproepen op (CGVS, p. 16-17). Gegeven deze vaststellingen zij dan ook geoordeeld dat u geen gegronde vervolgingsvrees jegens uw vader aannemelijk maakt.

Volledigheidshalve zij nog gewezen op uw verklaring (DVZ verklaring dd.23.11.2021, rubriek 20) dat u intussen goed geïntegreerd bent in België en België aanziet als uw thuisland. In het kader van dit asielverzoek dient dienaangaande echter te worden opgemerkt dat een soortgelijke verwijzing naar de graad van integratie in de Belgische samenleving geen verband houdt met enige vervolgingsvrees jegens uw land van herkomst, of een reëel risico jegens Belarus op het lijden van ernstige schade in de zin van een intentionele benadeling van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit. Bijgevolg valt deze verwijzing buiten het toepassingsveld van asiel.

De andere door u neergelegde bewijselementen (webpaginareferentie met lijst van verboden webpagina's, uittreksels met wetsartikels van de Belarussische strafwet, een militaire convocatie) zijn niet van aard om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. De webpaginareferentie en de bijbehorende lijst met verboden webpagina's is niet van aard de geloofwaardigheid van uw verklaring als zou de Belarussische politie weet hebben van enige online regimekritische comments van uw hand, en u om die reden zou vervolgen, vermag te herstellen. Een zelfde bemerking zij gemaakt over de door u geciteerde wetsartikelen: uit deze verwijzing blijkt geen indicatie als zouden de Belarussische autoriteiten de intentie hebben om u te vervolgen conform een van deze artikelen.

Wat betreft de door u neergelegde militaire convocatie zij erop gewezen dat deze te kaderen is in een algemene actie - door de Belarussische president gedecreteerd op 4 oktober 2022 - van het Belarussisch ministerie van Defensie om de gegevens van alle reservisten/dienstplichten te actualiseren (cfr de vermelding op de convocatie 'dlya sverki uchetykh dannyykh' / 'voor verificatie van administratieve gegevens'). In zijn perscommentaar dienaangaande gaf president Lukashenko daarbij aan dat er geen sprake zou zijn van een mobilisatie in Belarus. In dit kader is het trouwens van belang erop te wijzen dat u intussen te oud bent om nog voor enige militaire dienstplicht te worden opgeroepen: u bent immers sinds 12 juli 2022 27 jaar en de wettelijke leeftijdslimiet voor legerdienst in Belarus vervalt op de 27ste verjaardag, zoals blijken mag uit informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn eerste land van asiel (zie supra) het nonrefoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of een teruggrijping naar zijn land van nationaliteit (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 48/9, 57/6/2, § 1, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst gaat verzoeker in op zijn bijdragen op regime-kritische onlinefora en onder onlineartikels. Hij stelt in dit verband dat het gegeven dat hij bewijzen heeft kunnen aanbrengen van *posts* op regime-kritische onlinefora niet in twijfel wordt getrokken. Hij meent echter dat het feit dat deze minimalistisch zijn niet volstaat om zijn vrees als ongegrond te verklaren. Volgens hem is de repressie in Wit-Rusland dermate ernstig dat zelfs "*minimalistische posts*" voldoende zijn om in het vizier van de autoriteiten te komen en zijn verklaringen zoals "*stop de oorlog*" en "*Den Haag wacht op Lukashenko*" duidelijke stellingen die ingaan tegen de Wit-Russische strafwet die ernstige straffen voorziet voor het beledigen van de president. Hij vervolgt dat het om die reden is dat hij tijdens de administratieve procedure verwees naar relevante strafrechtelijke bepalingen van zijn land. Ook in zijn verzoekschrift citeert hij wetsartikelen uit het Wit-Russisch strafrecht. Hij verwijst verder naar een artikel van *Human Rights Watch* van 12 januari 2023, dat zijn stelling volgens hem bevestigt. Verzoeker betoogt voorts dat het feit dat hij op het forum *MajaKrainaBelarus* heeft gepost en dat dit forum door Wit-Rusland op een lijst van verboden websites voorkomt, zoals overgemaakt tijdens de administratieve procedure, wel degelijk relevant en gewichtig is. Hij meent dat de door hem neergelegde *screenshots* bovendien ook in aanmerking moeten worden genomen bij de beoordeling van zijn vervolgingsvrees en dat het niet volstaat te stellen dat hun authenticiteit niet kan worden nagegaan. Volgens verzoeker is het bovendien zeer goed gekend dat berichten van opposanten in repressieve/autoritaire regimes zeer snel van het internet worden gewist en dat er bovendien een heel grote druk uitgaat van naasten *etc.* In dit verband oppert hij dat zijn moeder hem gecontacteerd heeft om hem te vragen berichten te verwijderen omdat zij hierdoor zelf in gevaar kwam. Verzoeker besluit dat de door hem aangebrachte bewijselementen voldoende draagkrachtig zijn om zijn volgend beschermingsverzoek gegrond, minstens ontvankelijk te verklaren.

Vervolgens gaat verzoeker in op het gegeven dat er *screenshots* van zijn *comments* in een chatbox van de politie zouden zijn terechtgekomen. In dit verband betoogt hij dat hij een begin van bewijs geleverd heeft. Voorts stelt hij dat alle elementen van zijn tweede verzoek om internationale bescherming samen moeten worden beoordeeld en niet afzonderlijk en dat het niet voldoende is om losstaande elementen van een aangebracht bewijselement in twijfel te trekken. Hij voegt hieraan toe dat de verwerende partij zich ervan diende te vergewissen op welke manier hij deze informatie gekregen heeft en de aannemelijkheid van zijn stellingen hieromtrent diende na te gaan en dat mogelijke vragen over de *nickname* met hem dienden te worden nagegaan, desnoods door hem te vragen of hij het OK vindt om samen zijn gsm na te kijken.

Voorts hekelt verzoeker dat de verwerende partij hem verwijt dat hij een gebrek aan kennis heeft betreffende de vervolging van prominente figuren die zich kritisch uiten op fora en dergelijke meer en betreffende de recente oppositie. Verzoeker meent dat de verwerende partij hier rekening diende te houden met zijn algemeen profiel; hij is actief op de manier die hij kan gelet op zijn opleidingsniveau en capaciteiten. Hij verduidelijkt dat er niet van iedereen kan worden verwacht om op een hoog intellectueel niveau actief te zijn en dat men ook met meer bescheiden bijdragen uiteindelijk een bedreiging kan vormen

voor de gevestigde macht, zoals bij hem het geval is. In dit verband wijst hij erop dat hij is afgestudeerd als "*elektrische en gaslasser op automatische en halfautomatische machines*" en heden werkzaam is als arbeider/afwasser. Vervolgens stelt verzoeker dat het niet kan zijn dat internationale bescherming enkel voorbehouden zou zijn aan "*intellectuele elites*" en dat personen die zich politiek inzetten zonder daarom alle details tot in de fijne puntjes te kennen de bescherming die zij nodig hebben moeten ontberen. Hij vraagt zich af of dit pertinent is om in het vizier te komen van de Wit-Russische autoriteiten en acht het voldoende om een duidelijk standpunt in te nemen tegen de oorlog in Oekraïne en tegen het Lukashenko-regime.

Daarnaast gaat verzoeker in op de vergetelheid inzake het moment waarop hij kennis nam van de nieuwe huiszoeking en van het feit dat zijn commentaren in de chatbox van de politie waren terechtgekomen. Hij betoogt dat dit op zich geen doorslaggevend element is. Volgens hem bestaat de vraag erin of hij door zijn gedragingen en acties gevaar zou lopen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Hij vervolgt dat, op basis van de op heden beschikbare informatie betreffende het Lukashenko-regime, deze vraag positief moet worden beantwoord.

Aangaande zijn vrees om als landverrader vervolgd te worden, wenst verzoeker te verwijzen naar uitspraken die de president van Wit-Rusland, volgens een *post* op het *Instagram*- en *Facebook*-account van *MajaKrainaBelarus* van 7 maart 2023, zou hebben gedaan over opposanten. Hij brengt deze *post* (met vertaling) ook bij middels het verzoekschrift.

Verzoeker vervolgt zijn betoog door in te gaan op het gegeven dat hij een oproeping van het leger ontving. Hij bekritiseert de stellingname van de verwerende partij dat deze oproeping niet relevant zou zijn voor zijn huidig verzoek omdat deze louter in een algemene actie van de president van Wit-Rusland kadert om de gegevens van alle reservisten/dienstplichtigen te actualiseren terwijl de president daarbij duidelijk aangegeven heeft dat er geen sprake zou zijn van een mobilisatie in Belarus en omdat verzoeker bovendien ouder is dan 27 jaar zodat hij te oud is om voor enige militaire dienstplicht te worden opgeroepen. Verzoeker citeert in dit verband uit twee internetartikelen, die hij ook bij het verzoekschrift voegt.

Tot slot stelt verzoeker dat hij middels zijn verzoekschrift nog een bijkomend element wenst aan te halen, met name dat hij een relatie heeft met een vluchteling van Oekraïense afkomst, die eveneens actief is in protesten tegen de oorlog in Oekraïne. Hij voegt er nog aan toe dat zij hier in België samenwonen.

2.1.2. Verzoeker vraagt de Raad in hoofdorde om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikt orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgende nieuwe stukken bij het voorliggend verzoekschrift:

- Human Rights Watch, "*Belarus: Zone of Repression*", 12 januari 2023 (stuk 4);
- loonfiche verzoeker (stuk 5);
- RFE/RL, "*Belarusian Opposition Leader Sees Signs Of Possible Mobilization*", 7 januari 2023 (stuk 6);
- bnn-news.com, "*Belarus commences covert mobilisation*", 14 oktober 2022 (stuk 7);
- Human Rights Watch, "*World Report 2023 - Belarus*" (stuk 8);
- identiteitskaart vriendin verzoeker (stuk 9);
- e-mail van de vriendin van verzoeker (stuk 10);
- foto's van verzoekers vriendin genomen tijdens een betoging (stuk 11);
- post op *MajaKrainaBelarus* d.d. 7 maart 2023 (stuk 12).

2.2.2. Verzoeker maakt op 20 november 2023, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd volgende stukken:

- COI Focus "*Belarus - Terugkeer na protesten 2020*" van 23 oktober 2023 (stuk 1);

- Europees Parlement, “Resolution of 15 March 2023 on further repression against the people of Belarus, in particular the cases of Andrzej Poczobut and Ales Biaiatski (2023/2573(RSP))” - met vrije vertaling (stuk 2);
- OSAR, “Belarus : Anti-Government Activities” (in het Duits) - met vertaling (stuk 3).

2.2.3. Op 20 november 2023 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over, met daarbij gevoegd de COI Focus “Belarus: Mobilisatie en troepen in Oekraïne” van 21 april 2023.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de Richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Verdrag van Genève en van artikel 3 van het EVRM mist dan ook juridische grondslag. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “middel” wordt begrepen: “een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden” (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoeker werkt niet uit welke van de bepalingen in artikel 48/9 door de verwerende partij zou(den) zijn geschonden. Voorts geeft hij niet concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 21 februari 2023, getiteld “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*”, waarbij zijn huidig, tweede, verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.7. In het kader van het huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker blijft vasthangen aan zijn vluchtrelaas en asielmotieven zoals uiteengezet in het kader van eerste verzoek om internationale bescherming. Hij voegt daaraan toe dat hij gedurende een jaar op regime-kritische sociale mediafora *comments* heeft gepost tegen de zittende president Lukashenko en tegen de oorlog die Rusland intussen ook vanop het Belarussisch grondgebied voert. Hij heeft in een automatische melding op zijn *Telegram*-account vernomen dat een aantal van zijn *posts* zijn gekopieerd en overgenomen in een *chatbox* die toebehoort aan de Belarussische politiediensten. Hij heeft weet van minstens één huiszoeking op zijn ouderlijk adres in Bobruisk waarbij politieagenten naar hem

hebben gevraagd en bedreigingen hebben geuit tegen zijn moeder indien ze niet zou zeggen waar hij is. Hij vreest in geval van terugkeer te zullen worden opgepakt en mishandeld omwille van zijn online regime-kritische commentaren. Daarnaast vreest verzoeker vervolging omdat hij omwille van zijn verzoek om internationale bescherming/langdurig verblijf in het buitenland in Wit-Rusland als landverrader zal worden gezien (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 22 april 2022, p. 13). Bovendien werpt verzoeker nog een vrees op jegens zijn vader (*ibid.*, p.4). Verder haalt verzoeker ook nog aan dat hij goed geïntegreerd is in België (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, vraag 20). Tot slot wijst verzoeker in zijn verzoekschrift nog op het feit dat hij een relatie heeft met een vluchteling van Oekraïense afkomst, waarmee hij samenwoont en die eveneens actief is bij protesten tegen de oorlog in Oekraïne.

Ter staving van zijn huidige beschermingsverzoek legde verzoeker volgende documenten voor tijdens de administratieve procedure: een aantal *screenshots* van *comments* van hemzelf, een webpaginareferentie met daarop een lijst met webpagina's die als extremistisch zijn verboden door de Wit-Russische overheid, uittreksels met wetsartikels van de Wit-Russische strafwet en een militaire convocatie (administratief dossier, map documenten).

In het kader van het onderhavige beroep legt verzoeker, middels zijn verzoekschrift, nog verschillende stukken neer. Concreet gaat het om twee rapporten van *Human Rights Watch*, twee internetartikels, een loonfiche, de identiteitskaart van zijn vriendin, een e-mail van zijn vriendin en foto's genomen van zijn vriendin tijdens een betoging en een post op *MajaKrainaBelarus d.d.* 7 maart 2023 (stukken 4-12).

Bij zijn aanvullende nota van 20 november 2023 voegt verzoeker nog twee rapporten – één over de situatie van terugkeerders naar Wit-Rusland na de protesten van 2020 en één over regime-kritische activiteiten in Wit-Rusland – en een resolutie van het Europees Parlement.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen, maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.8. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking komt. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker hiertoe in gebreke blijft. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat hij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.3.9. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal, in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, op 21 december 2020 besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen worden beschouwd. In het kader van het beroep dat verzoeker tegen deze beslissing bij de Raad instelde, velde de Raad het arrest nr. 260 894 van 20 september 2021 waarin deze beslissing en beoordeling bevestigd werden. Aangezien verzoeker nalaat om binnen de wettelijk voorziene termijn cassatieberoep in te stellen, staat de beoordeling van zijn eerste beschermingsverzoek definitief vast.

De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij “de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”, m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad herinnert er voorts aan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan

de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.3.10. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt met betrekking tot het asielmotief van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. De Raad stelt vast dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek volhardt in zijn eerdere verklaringen. Dit kan evenwel geen afbreuk doen aan het eerder vastgestelde fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van zijn asielrelaas; beoordeling die reeds is komen vast te staan. Met betrekking tot verzoekers bijkomende verklaring over een nieuwe huiszoeking omstreeks juli 2021, waarvan hij het mogelijk houdt dat die verband zou houden met de vervolging waarvan hij melding heeft gemaakt in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p.14-15), moet eveneens worden beklemtoond dat zijn vorig verzoek – zowel door de commissaris-generaal als door de Raad – werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De verklaring over de huiszoeking ligt volledig in het verlengde van dit ongeloofwaardig bevonden relaas en kan bijgevolg evenmin als geloofwaardig worden beschouwd.

2.3.11. Voorts slaagt verzoeker er geenszins in aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van het plaatsen van online regime-kritische commentaren.

2.3.11.1. Vooreerst treedt de Raad de verwerende partij bij waar zij stelt dat verzoekers online bijdrages op regime-kritische fora op zijn minst minimalistisch te noemen zijn. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij slechts occasioneel, wanneer hem iets frappeerde bij het lezen van online nieuws, een korte *comment* van enkele woorden, meestal één regel, af en toe twee regels, plaatste onder artikels (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Voorts blijkt uit zijn verklaringen dat hij begonnen is met deze online *comments* na de op de laatste presidentsverkiezingen volgende politieke onrust in Belarus vanaf de zomer van 2020. Verzoeker gaf “*Stop de oorlog*” of “*Den Haag wacht op Lukashenko*” op als voorbeelden van *comments* die hij geplaatst had.

2.3.11.2. Voorts zijn er een aantal elementen die de geloofwaardigheid van verzoekers vermeend online regime-kritisch activisme onderuithalen.

2.3.11.2.1. Zo dient in eerste instantie te worden opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal in het kader van zijn huidig verzoek geen enkele dergelijke *comment*, minimalistisch of niet, die op dat moment nog online stond, kon tonen. Ter verschoning hiervan wees verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het feit dat *Telegram* na verloop van een aantal maanden *comments* wist/vernieuwt (*ibid.*, p. 7). In dit verband kan worden opgemerkt dat verzoeker enerzijds verklaarde dat zijn laatste *comment* dateerde van vóór het interview dat hij in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde op 23 november 2023 en anderzijds dat deze dateerde van een drietal dagen vóór zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal van 22 april 2022 (*ibid.*, p. 8, 11). Nog los van deze opmerkelijke interne tegenstrijdigheid, verklaarde verzoeker dat hij op het moment van zijn persoonlijk onderhoud geen recente *comments* meer had geplaatst die (nog) niet gewist waren. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter evenzeer dat hij niet enkel actief zou zijn op *Telegram*, doch tevens op *Instagram*, zoals ook blijkt uit de door hem tijdens de administratieve procedure neergelegde *screenshots* (*ibid.*, p. 6). Verzoeker slaagde er evenmin in enige *comment* te tonen die op het moment van zijn persoonlijk onderhoud nog terug te vinden was op *Instagram*. In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker in dit verband dat het algemeen gekend is dat berichten van opposanten in repressieve/autoritaire regimes snel van het internet worden gewist en dat er bovendien ook een heel grote druk uitgaat van naasten. Hij voegt hieraan toe dat zijn moeder hem gecontacteerd heeft om hem te vragen zijn berichten te verwijderen omdat zij hierdoor zelf in gevaar komt. De Raad wijst erop dat verzoeker niet als opposant kan worden beschouwd gelet op zijn ongeloofwaardig relaas in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en het gebrek aan aannemelijkheid van zijn vermeend online regime-kritisch activisme, alsook van zijn bewering dat de autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn berichten. Voorts merkt de Raad op dat verzoeker nergens tijdens zijn persoonlijk onderhoud, ook niet wanneer hij moest toegeven dat hij geen *comments* van hem kon tonen die toen nog online stonden, melding maakte van het feit dat hij zijn berichten offline haalde omdat zijn moeder hem dit vroeg omdat zij hierdoor lastiggevallen werd. Het gaat dan ook niet op dit nu aan te halen, in ieder geval niet ter verklaring van het feit dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal geen *comments* kon tonen die op dat moment nog online stonden. Bijgevolg kan

verzoeker voorgaand betoog niet dienstig aanvoeren ter verschoning van het gegeven dat hij (minstens) op het moment van zijn persoonlijk onderhoud geen *comments* kon tonen die nog online te vinden waren.

Verzoeker kon, zo weze herhaald, wel een aantal *screenshots* van dergelijke *comments* voorleggen die hij op zijn gsm had bewaard. Dit (begin van) bewijs is echter allerm minst overtuigend. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat aan dergelijke *screenshots* nauwelijks bewijswaarde van worden toegekend. Dergelijke *screenshots* en berichten kunnen immers eenvoudigweg worden gemanipuleerd. Eveneens kunnen dergelijke berichten op eenvoudige wijze in scène worden gezet en kunnen zij op aanvraag zijn verstuurd. Verder is sprake van enkele *screenshots* waarbij in het scrollmenu bij de *comments* dusdanig is geschoven dat een *comment* met verzoekers *nickname* zichtbaar is. In de andere *screenshots* is geen *comment*-sectie te zien en is er aldus geen sprake van (regime-kritische) *comments*. De Raad, in navolging van de verwerende partij, merkt echter op dat op geen enkele manier uit deze beeldbestanden blijkt dat deze *nicknames*, en dus ook de *comments* die volgens deze *screenshots* onder deze naam gepost werden, aan verzoeker toe te schrijven zijn. Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat de verwerende partij zich ervan diende te vergewissen op welke manier hij deze informatie gekregen heeft, de aannemelijkheid van zijn stellingen hieromtrent diende na te gaan en dat mogelijke vragen over de *nickname* met hem dienden nagegaan te worden, desnoods door te vragen of hij het OK vindt om samen zijn gsm na te kijken, herhaalt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moeten bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De Raad stelt vast dat verzoeker tot op heden nalaat enig bewijs te leveren waarmee hij aantoont dat de betreffende *nickname* aan hem zou toebehoren.

2.3.11.2.2. Daarbij komt nog dat verzoeker blijk geeft van een wel erg beperkte kennis van zowel de politieke actualiteit als van voorbeelden van vervolging door de Wit-Russische overheid van personen die zich bezig hielden met het leiden van regime-kritische fora of websites, of het plaatsen van regime-kritische commentaren op dergelijke platforms. De bestreden beslissing luidt in dit verband als volgt:

“U beweerde enerzijds te weten dat hooggeplaatste verantwoordelijken van regimekritische websites verdwenen zijn of vermoord, maar slaagde er anderzijds niet in hiervan concrete voorbeelden met naam te geven (CGVS, p. 9). Uw kennis over de online fora waarop u uw comments zou hebben geplaatst is ook eerder gering. Zo weet u slechts bij benadering sinds wanneer de website Maya Krayina Belarus bestaat, u vermoedt dat deze site 1-2 jaar eerder dan uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (dd.22.04.2022) is opgericht. Wie deze site leidde, weet u niet, u weet ook niet of medewerkers van dit online platform problemen hebben met de Belarussische autoriteiten (CGVS, p. 10). Met name dit laatste is markant, gezien uit informatie waarover het CGVS beschikt en die bij uw administratief dossier zijn gevoegd, blijkt dat de oprichter-administrator van Maya Kraina – Belarus, S. B. Belarus is ontvlucht in juli 2020 na meerdere pogingen door de autoriteiten om hem te vatten. Deze informatie wordt trouwens ook bericht op het Telegram-kanaal Maya Kraina – Belarus zelf, zoals blijkt uit informatie die bij uw administratief dossier werd gevoegd. Dergelijk gebrek aan relevante informatie in uw hoofde bevestigt het gebrek aan aannemelijkheid van enig gewichtig en authentiek activisme in uw hoofde dat dusdanig zou zijn dat de Belarussische autoriteiten hierin voldoende aanleiding zouden vinden om een strafvervolgning van u te initiëren.

Ook over de recentere politieke oppositie blijkt uw kennis eerder beperkt te zijn. Wat betreft de voorbije presidentsverkiezingen – u vermeldt deze verkiezingen en vooral het geweld dat de overheid heeft gebruikt om de daarop volgende protesten te bekampen, als aanleiding om de online comments te starten die u als aanleiding voor uw huidige asielverzoek vermeldt – weet u opvallend weinig. U vermeldt één tegenkandidaat met diens familienaam, B., daarnaast heeft u het over een vrouwelijke kandidaat waarvan u enkel de voornaam kent, T., en wiens echtgenoot S., een blogger, in de cel zit (CGVS, p. 9-10). Uiteindelijk blijkt u het over de belangrijkste uitdager van president Lukashenko, Sviatlana Tsikhanouskaya en haar man Siarghei Tsikhanouski te hebben (CGVS, p. 14). Dergelijke fragmentaire kennis van nochtans evidente namen van de presidentsverkiezingen die voor u de aanleiding waren om regimekritische comments te plaatsen bij online berichtgeving over de Belarussische actualiteit bevestigt evengoed het gebrek aan aannemelijkheid van enig gewichtig en authentiek activisme in uw hoofde dat dusdanig zou zijn dat de Belarussische autoriteiten hierin voldoende aanleiding zouden vinden om een strafvervolgning van u te initiëren.”

Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

In het verzoekschrift lijkt verzoeker deze gebrekkige kennis niet te ontkennen, maar oppert hij dat hem een gebrek aan kennis verweten wordt over elementen die details betreffen die enkel opposanten van het regime die behoren tot de intellectuele elite kunnen kennen. De Raad kan verzoeker hierin geenszins volgen. De voorbije presidentsverkiezingen en de situatie van lotgenoten zijn immers elementen waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat iemand die verzoekt om internationale bescherming omwille van online regime-kritisch activisme kennis heeft. Dit is ook zo voor verzoeker, te meer gelet op zijn verklaring dat deze verkiezingen, en vooral het geweld dat de overheid heeft gebruikt om de daarop volgende protesten te bekampen, de aanleiding vormden voor zijn online regime-kritische opmerkingen. Dit zijn aldus geen details waarvan enkel de intellectuele elite ze kan kennen. Verder kan van iemand die online regime-kritische *comments* plaatst op online fora ook enige kennis van die online fora worden verwacht, *quod non*.

Verzoeker tracht zijn gebrek aan kennis voorts toe te schrijven aan zijn opleidingsniveau. In dit verband dient te worden opgemerkt dat verzoeker wel degelijk een zekere mate aan opleiding heeft genoten. Volgens zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken bij het indienen van zijn eerste verzoek om internationale bescherming genoot hij zes jaren beroepsonderwijs in het middelbaar (administratief dossier, "verklaring DVZ", d.d. 17 februari 2020), terwijl hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op 22 juni 2020 bij het commissariaat-generaal in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde dat hij negen jaren middelbaar volgde, erna college heeft gedaan en drie specialisaties behaalde (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud 17 februari 2020, p. 3). Voorts blijkt uit deze verklaringen dat verzoeker daarna verschillende jobs uitoefende, van zelfstandige tot manager in een kantoor. Dat verzoeker in België als arbeider/afwasser werkzaam is, zoals blijkt uit de door hem bij zijn verzoekschrift gevoegde loonfiche van zijn werkzaamheden in België (stuk 5, bij verzoekschrift), doet geen afbreuk aan de voorgaande kwalificaties.

Nog daargelaten voorgaande vaststelling, bemerkt de Raad dat ook van een beperkt geschoold en beperkt geletterde persoon – *quod non in casu* – redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze bij machte is om bovenvermelde kennis, die geen details betreft, tentoon te spreiden. Verzoeker toont niet aan dat zijn verstandelijke vermogens dermate zouden zijn aangetast en hij dermate ondermaats zou zijn ontwikkeld dat hij niet bij machte mocht worden geacht om dergelijke kennis te bezitten. Hij brengt hiervan geen (medisch/psychologisch) attest bij en toont niet aan dat hij zo laagbegaafd is dat van hem niet mocht worden verwacht dergelijke kennis te bezitten.

Waar verzoeker in het verzoekschrift in dit verband stelt dat de vraag erin bestaat of het gebrek aan kennis over voormelde elementen pertinent is om in het vizier te komen van de Wit-Russische autoriteiten en dat het voldoende is om een duidelijk standpunt in te nemen tegen de oorlog in Oekraïne en tegen het Lukashenko-regime, merkt de Raad op dat deze laatste bewering andermaal een louter blote bewering betreft. Voorts benadrukt de Raad dat het gebrek aan kennis aangaande voormelde elementen verder afbreuk doet aan de aannemelijkheid van verzoekers vermeend online regime-kritisch activisme en aldus ook aan de door hem voorgehouden vrees. In die zin zijn deze vaststellingen wel degelijk relevant in het onderzoek naar de vraag of verzoeker in het vizier zal komen (en vervolgd zal worden) door de Wit-Russische autoriteiten.

2.3.11.3. Daarnaast maakt verzoeker niet aannemelijk dat de Wit-Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn (minimalistische) bijdragen, alsook niet dat de autoriteiten hem hiervoor zouden vervolgen.

In de bestreden beslissing gaat de commissaris-generaal in dit verband terecht in op de concrete vervolgingsproblemen die luidens verzoekers verklaringen zouden zijn gevolgd op zijn online activiteiten. Concreet wordt het volgende overwogen:

"[...] dient het weinig aannemelijk te worden genoemd dat u verklaart niet te weten of u op het moment dat u uw huidige, tweede asielerzoek indiende, 12 oktober 2021, al op de hoogte was van de huiszoeking die op uw ouderlijk adres had plaatsgevonden. Evenmin weet u of u op dat moment reeds op de hoogte was van het feit dat uw online comments waren gekopieerd naar een chatbox van de Belarussische politie (CGVS, p. 12). Het dient weinig aannemelijk te worden genoemd dat u zich niet meent te herinneren om welke vervolgingsmotieven u concreet op 12 oktober 2021 de urgente nood tot het verzoeken om internationale bescherming voelde. Hoger genoemde feiten (huiszoeking, overname van uw comments in een chatbox van de politie) betreffen nochtans gebeurtenissen die voor de inschatting van de ernst van uw vervolgingsvrees wezenlijk zijn in de zin dat het de enige feiten zijn waaruit zou kunnen blijken dat de Belarussische autoriteiten daadwerkelijk een vervolging hebben geïnitieerd omwille van de online

comments die u vanuit België heeft gedaan. Om dezelfde reden dient het evenzeer vreemd te worden genoemd dat u in uw verklaring voor de DVZ spreekt van twee huiszoekingen in het kader van uw nieuwe asielverzoek (DVZ verklaring dd.23.11.2021, rubriek 16) terwijl u in uw verklaring tegenover het CGVS claimt slechts weet te hebben van één huiszoeking met betrekking tot uw online activiteiten (CGVS, p. 14). U werd met deze onaannemelijkheid geconfronteerd (CGVS, p.14-15). U stelde daaropvolgend dat de eerste van de twee huiszoekingen waarvan sprake in uw verklaring voor de DVZ, allicht niet te maken had met uw online activiteit maar eerder met het asielmotief van uw eerste asielverzoek. Gezien bij de behandeling van uw vorige asielverzoek geen geloof werd gehecht aan de door u verklaarde vervolgingsproblemen, kan deze poging tot verklaring als zou een van de twee door u tegenover de DVZ vermelde huiszoekingen te maken hebben met uw in het kader van uw eerste asielverzoek verklaarde vervolging, niet overtuigen.”

Ook deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

In het verzoekschrift komt verzoeker niet veel verder dan te stellen dat dit geen doorslaggevend element betreft. Verzoeker kan hierin op geen enkele mogelijke wijze gevolgd worden. De commissaris-generaal oordeelt in dit verband terdege dat dit de enige feiten zijn waaruit zou kunnen blijken dat de Wit-Russische autoriteiten daadwerkelijk een vervolging hebben geïnitieerd omwille van de online *comments* die verzoeker vanuit België heeft gemaakt. Deze elementen betreffen aldus de vervolgingsfeiten op basis waarvan verzoeker de urgente nood tot het verzoeken om internationale bescherming voelde en zijn dus wel degelijk doorslaggevend.

Verder benadrukt de Raad dat deze vaststellingen op ernstige wijze afbreuk doen aan de aannemelijkheid van verzoekers bewering dat de Wit-Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn (minimalistische) bijdragen en hem hiervoor zouden vervolgen. In die zin zijn deze vaststellingen wel degelijk relevant in het onderzoek naar de vraag of verzoeker in het vizier zal komen (en vervolgd zal worden) door de Wit-Russische autoriteiten.

Voorts blijkt uit de door verzoeker neergelegde *screenshots* op geen enkele manier dat *comments* van hem daadwerkelijk in een chatbox van de Wit-Russische politie zijn beland. Uit de *screenshots* blijkt nergens enige referentie naar een webadres of enige andere *online identificatory* waaruit kan blijken dat hier sprake is van een chatbox die aan een politiedienst zou toebehoren. De enige referentie naar de politie is het embleem van een niet nader bepaalde politiedienst dat zich als afbeelding bevindt onder de *screenshots*. Op geen enkele manier blijkt aldus dat deze *screenshots* terug te vinden zijn in een politiechatbox of dat de politie op de hoogte zou zijn van enige online regime-kritische activiteit in hoofde van verzoeker. Verzoeker toont het tegendeel alvast tot op heden niet aan.

2.3.11.4. Dat verzoeker regime-kritische opmerkingen zou gepost hebben op het forum *MajaKrainaBelarus*, dat door de Wit-Russische autoriteiten werd opgenomen op de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde lijst van verboden websites, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen over het (gebrek aan afdoende) bewijs van zijn (minimalistische) online regime-kritische bijdragen en over het gegeven dat het niet aannemelijk is dat de Wit-Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn bijdragen, alsook niet dat de autoriteiten hem hiervoor zouden vervolgen.

2.3.11.5. De Raad herinnert eraan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald risicoprofiel, of in mindere of meerdere mate online politiek actief was, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen, maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak. Het is aan verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar Wit-Rusland. Het risico moet individueel en dus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Wit-Rusland.

De Raad stipt aan dat verzoeker, mede gelet op het gestelde in de laatste alinea onder punt 2.3.11.3. van het onderhavig arrest, met de bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota van 20 november 2023 gevoegde algemene informatie inzake de aanpak van opposanten en mensen met regime-kritische meningen in Wit-Rusland (stukken 4 en 8 bij het verzoekschrift en stukken 1-3 bij de aanvullende nota), alsook zijn verwijzing naar de Wit-Russische strafwet, geenszins aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren bij terugkeer naar Wit-Rusland omwille van het plaatsen van online regime-kritische commentaren. Uit deze algemene informatie blijkt dat de Wit-Russische autoriteiten repressief

optreden tegen opposanten van het regime, met inbegrip van mensen die online kritiek op het regime uiten. Luidens het extract van de Wit-Russische strafwet, dat door verzoeker tijdens de administratieve procedure werd neergelegd en dat in zijn verzoekschrift andermaal werd opgenomen, kunnen mensen die de president of andere leden van het regime beledigen strafrechtelijk vervolgd worden. De autoriteiten zouden aan de hand van verschillende technieken in staat zijn dergelijk online activisme op te sporen (stuk 3 bij de aanvullende nota). Deze algemene informatie kan echter geen afbreuk doen aan de voorgaande pertinente vaststellingen over verzoekers persoonlijke situatie, op basis waarvan besloten kan worden dat er weinig geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeend online regime-kritisch activisme en dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de Wit-Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn (minimalistische) bijdragen, alsook niet dat de autoriteiten hem hiervoor zouden vervolgen.

2.3.11.6. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen, oordeelt de Raad dat het niet aannemelijk is dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van het plaatsen van online regime-kritische commentaren.

2.3.12. Verder treedt de Raad de verwerende partij bij in haar conclusie dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft jegens zijn vader. In dit verband overweegt de bestreden beslissing terdege als volgt:

“Tenslotte verklaart u ook een vervolgingsvrees te koesteren jegens uw vader. U zou 1-2 weken voor uw persoonlijk onderhoud met het CGVS dd.22.04.2022 per telefoon ruzie hebben gemaakt met uw vader omwille van de oorlog tussen Rusland en Oekraïne. Uw vader zou u onder invloed van de televisiepropaganda in Belarus en alcohol (CGVS, p.4-5) een landverrader hebben genoemd en zo ermee gedreigd hebben u op te sporen en om te brengen met een automatisch vuurwapen. U maakt ter zake echter niet aannemelijk dat u in deze een persoonsgerichte en systematische vervolging te vrezen zou hebben van uw vader. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit eerder werd bedreigd of mishandeld door uw vader tenzij een incident toen uw vader u bij de keel zou hebben gegrepen toen u drie jaar oud was (CGVS, p.17). Nochtans zou uw vader wel sedert uw jeugd weet hebben van uw regimekritische opvattingen (CGVS, p.16). U beschrijft uw relatie tot uw vader voor diens dreigement als 'normaal,' geeft aan dat jullie geen intens contact hadden sedert uw vader vanaf uw zevende levensjaar niet meer met uw moeder en u samenwoonde (CGVS, p. 4-5). U heeft ook geen enkele indicatie dat uw vader pogingen zou hebben ondernomen om zijn dreigement uit te voeren (CGVS, p. 17). U neemt niet langer zijn telefonische oproepen op (CGVS, p. 16-17). Gegeven deze vaststellingen zij dan ook geoordeeld dat u geen gegronde vervolgingsvrees jegens uw vader aannemelijk maakt.”

Verzoeker laat deze pertinente en terechte overwegingen volledig ongemoeid in het verzoekschrift zodat deze, bij gebrek aan enig verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.13. Voorts verklaart verzoeker tijdens de administratieve procedure dat hij intussen goed geïntegreerd is in België en België ziet als zijn thuisland. In navolging van de commissaris-generaal oordeelt de Raad dat een soortgelijke verwijzing naar de graad van integratie in de Belgische samenleving geen verband houdt met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, bij terugkeer naar het land van herkomst. In dit opzicht is de door verzoeker bijgebrachte loonfiche (stuk 5 bij het verzoekschrift), in zoverre hij hiermee wil aantonen dat hij in België werkzaam is, niet relevant.

2.3.14. Tevens maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Wit-Rusland een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van de vermeende oproeping die hij van het Wit-Russische leger ontving.

De Raad, in navolging van de verwerende partij, stelt vast dat de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde convocatie dient te worden gekaderd in een algemene actie - door de Wit-Russische president gedecreteerd op 4 oktober 2022 - van het Wit-Russische ministerie van Defensie om de gegevens van alle reservisten/dienstplichten te actualiseren (cf. de vermelding op de convocatie 'dlya sverki uchetynykh dannykh' / 'voor verificatie van administratieve gegevens'). In de COI Focus “Belarus: mobilisatie en troepen in Oekraïne” van 21 april 2023, die bij de aanvullende nota van de verwerende partij is gevoegd, wordt hieraan toegevoegd dat reservisten opgeroepen worden voor het vervullen van een militaire herhalingstraining (sbory). Deze COI Focus maakt voorts melding van het feit dat deze maatregelen in sommige media het vermoeden deden ontstaan dat de Wit-Russische autoriteiten op die manier een verdoken mobilisatie wilden doorvoeren.

Dit wordt evenwel tegengesproken door het gegeven dat de autoriteiten meermaals benadrukten dat het niet om een mobilisatie gaat, maar om een actualisering van de gegevens, en door het feit dat de militaire herhalingstrainingen van reservisten standaard worden gehouden in Wit-Rusland, alsook dat er geen indicaties zijn dat deze langer duren dan normaal (COI Focus van 21 april 2023, p. 2). Volgens de onafhankelijke Wit-Russische nieuwssite *Belsat*, is er geen sprake van een verdoken mobilisatie, maar gebruikt het Wit-Russische leger deze oefeningen wellicht om zijn methodes en mechanismen op punt te stellen. Verder blijkt uit de COI Focus van 21 april 2023 dat tal van bronnen vermelden dat Russische militaire eenheden op Wit-Russisch grondgebied gezamenlijke oefeningen uitvoeren met Wit-Russische eenheden, maar dat geen enkele geconsulteerde bron de aanwezigheid van Wit-Russische troepen in Oekraïne vermeldt. In dit kader is het trouwens van belang erop te wijzen dat verzoeker inmiddels te oud is om nog voor enige militaire dienstplicht te worden opgeroepen. Verzoeker is sedert 12 juli 2022 27 jaar en de wettelijke leeftijdslimiet voor legerdienst in Belarus vervalt op de 27ste verjaardag, zoals mag blijken uit informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde bronnen (stukken 6-7) bevatten geen andersluidende informatie.

2.3.15. Vervolgens oordeelde de commissaris-generaal terecht dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij bij terugkeer naar Wit-Rusland een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omdat hij, omwille van zijn verzoek om internationale bescherming en lang verblijf in het buitenland, in Wit-Rusland zal gezien worden als een landverrader. In de bestreden beslissing wordt in dit verband het volgende overwogen:

“Uit uw verklaringen blijkt echter dat u geen concrete indicatie heeft van enige strafrechtelijke vervolging in uw hoofde om die reden (CGVS, p. 14). U kent ook geen concrete voorbeelden van landgenoten die om die reden zouden zijn vervolgd bij terugkeer in uw land van herkomst (CGVS, p. 13). Het CGVS vindt van haar kant ook geen objectieve informatie in die zin. Het enige voorbeeld dat u zich meent te herinneren, is het voorbeeld van een Belarussisch journalist - wiens naam u zich dan weer niet herinnert - die asiel had gekregen in Oekraïne en op een bepaald moment opgehangen werd teruggevonden in een park in Kiev. U geeft echter ter zake toe dat diens dood minstens ten dele ook met diens journalistieke oppositieactiviteiten te maken had. Bijgevolg zij dan ook geoordeeld dat u dit voorbeeld niet dienstig kan inroepen om een persoonlijke vervolgingsvrees in te roepen omwille van uw lang verblijf of uw asielerzoek in België.”

Ook deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Aangaande de door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde post op het *Instagram*- en *Facebook*-account van *MajaKrainaBelarus* van 7 maart 2023 met daarin vermeende uitspraken die de president van Wit-Rusland zou hebben gedaan over opposanten (stuk 12), merkt de Raad vooreerst op dat hieruit geenszins kan worden afgeleid dat deze uitspraken gedaan werden door de Wit-Russische president. Nog los van deze vaststelling, blijkt uit deze uitspraken bovendien niet dat mensen die langdurig in het buitenland hebben verbleven (of er asiel hebben aangevraagd) als landverraders of opposanten gezien worden, laat staan dat zij daarom vervolgd worden.

In zijn aanvullende nota van 20 november 2023 verwijst verzoeker in dit verband onder meer naar de COI Focus *“Belarus: terugkeer na protesten 2020”* van 23 oktober 2023. Uit dit rapport blijkt dat mensen die een verblijfsvergunning hebben in een EU-land, of die er lang verbleven, extra aandacht trekken bij de verhoogde grenscontroles die in Wit-Rusland plaatsvinden voor mensen die het land willen binnenkomen, doch niet dat zij louter omwille van hun verblijf in het buitenland gearresteerd of op andere wijze vervolgd zullen worden (COI Focus van 23 oktober 2023, p. 6, 8, 11). De betreffende COI Focus verwijst immers naar gevallen van arrestaties na langdurig verblijf in het buitenland van mensen die enige vorm van oppositie hebben gevoerd, *quod non in casu*.

2.3.16. Tot slot haalt verzoeker in zijn verzoekschrift nog aan dat hij een relatie heeft met een vluchteling van Oekraïense afkomst, genaamd V. D., die eveneens actief is in protesten tegen de oorlog in Oekraïne. Hij voegt er nog aan toe dat zij hier in België samenwonen. Bij zijn verzoekschrift voegt hij in dit verband de Belgische verblijfstitel van zijn vermeende vriendin, een aantal foto's van mensen op een protest met Oekraïense vlaggen, een e-mail waarin zijn vermeende vriendin bevestigt dat zij op deze foto's staat afgebeeld met een tekening in de hand, alsook een foto van de tekening die zij tijdens het protest vasthield (stukken 9-11).

De Raad stelt vast dat verzoeker geenszins *in concreto* verduidelijkt wat hij hiermee wenst aan te tonen. In ieder geval valt niet in te zien hoe dit alles de voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen plaatsen.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat de voormelde elementen aangaande zijn vriendin op zich ook geenszins volstaan om een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk te maken. Uit de COI Focus "*Belarus: terugkeer na protesten 2020*" van 23 oktober 2023 blijkt dat Wit-Russen die een band hebben met Oekraïne een verhoogde kans op controles lopen bij het betreden van het Wit-Russisch grondgebied. Nergens uit deze informatie blijkt echter dat het hebben van een Oekraïense partner hiervoor voldoende is. Er wordt in dit verband eerder verwezen naar Wit-Russen die in Oekraïne verbleven (COI Focus, p. 6). Uit deze informatie blijkt al helemaal niet dat Wit-Russen met een Oekraïense partner gearresteerd zullen worden bij terugkeer.

2.3.17. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.18. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet aan de orde en worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoeker neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.19. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten. Voorts werd verzoeker, in het kader van een nieuw persoonlijk onderhoud, opnieuw gehoord door de commissaris-generaal op 22 april 2022. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven andermaal uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn huidig, volgend, verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (tweede) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.20. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.21. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS